

[Anne Grete Holmsgård]

monopolankenævnet, og så ved vi godt, at disse redegørelser simpelt hen ikke kommer.

Jeg synes, det er vigtigt, og jeg vil specielt gerne sige det til de radikale – som jo ellers mange gange er vores partnere, når vi skal sikre forbrugerhensyn, og når vi skal sikre offentlighed – at de også i denne situation skal stå fast på de udtalelser, de er kommet med i løbet af sommeren, bl.a. hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser i TV-udsendelsen den 16. august i år, hvor han i flere omgange sagde: jeg ønsker, og vi ønsker, at disse rapporter skal offentliggøres i deres fulde ordlyd.

Tove Lindbo Larsen (S):

Så står vi her igen og skal diskutere spørgsmålet om offentliggørelse af rapporter udarbejdet af monopoltilsynet, fordi ministeren efter vor opfattelse har truffet en forkert beslutning.

Samtidig behandler vi i udvalget et lovfor-slag fra regeringen om en ændring af monopolloven, hvor ministeren og politikerne sættes fuldstændigt ud af spillet. Alt overlades til monopolarådet, både beslutning om udarbejdelse af rapporter, rapporternes indhold og i givet fald rapporternes offentliggørelse. Ankeinstansen ønskes flyttet fra ministeren til monopolankenævnet, og det er en sag, som vi diskuterer andetsteds, men jeg synes, at det er meget godt at have den i bagehovedet i forbindelse med diskussionen om offentliggørelsen i dag.

Det er min vurdering, at to meget store virksomheder med meget store markedsandele i en årrække har udnyttet deres dominerende stilling til at opnå en forrentning af kapitalen, der ligger langt over det normale.

Diskussionen om offentliggørelsen har været meget omfattende. Diskussionsdeltagerne har været meget forskellige, idet det drejer sig såvel om store firmaer som om politikere, om små og store sammenslutninger og naturligvis om de berørte parter selv. Diskussionen har også i høj grad gået på, om man vil skade dansk produktion ved at offentliggøre disse rapporter. Yderligere har vi i dag i Aktuelt en kronik, og jeg kan da sige, at indholdet af den kronik svarer til de holdninger, som jeg tidligere har givet udtryk for og også vil give udtryk for i dag, og det er naturligvis tilfredsstillende.

Jeg synes imidlertid, som jeg også har sagt det mange gange tidligere, at når monopoltilsynet udarbejder disse rapporter, er det på baggrund af ønsket om at leve op til monopolloven, dens ånd og bogstav. Når monopoltilsynet har besluttet at foretage disse undersøgelser, og når man har diskuteret resultatet af undersøgelserne med de pågældende og gang på gang har tilpasset sig deres synspunkter, så mener jeg, at der er belæg for en offentliggørelse af dem. Dertil kommer, at de oplysninger, som vi har fået i udvalget, siger, at indholdet i disse rapporter ikke adskiller sig fra tidligere, så vi mener, at der her er endnu en grund til at gøre rapporterne tilgængelige for offentligheden.

Det er også vores opfattelse efter at have stiftet bekendtskab med rapporterne, at de ikke vil være ødelæggende for det danske marked, og at de ikke vil sætte firmaerne i en anderledes situation, end andre firmaer er det. Offentliggørelsen af rapporterne er nemlig kun en del af virkeligheden. Én ting er en analyse af markedet, en anden ting er oplysning om priserne, som man jo kan få i monopoltilsynet, men noget tredje er den rabatpolitik, der faktisk undergraver de oplysninger om priserne, der er tilgængelige i monopoltilsynet. I virkeligheden fører man jo en politik på rabatter og ikke på prislistes. Rabatterne skal kun oplyses til monopoltilsynet og er ikke offentligt tilgængelige. Det vil så i virkeligheden sige, at de oplysninger, der kan fås, er halve sandheder. Det vil i høj grad præge markedet og gør det også, og det stiller andre firmaers forhandlere i en ringere situation end dem, der faktisk monopoliserer markedet. Hele den diskussion er imidlertid et spørgsmål om ændring af prisloven, men det hænger meget tæt sammen, og derfor synes jeg, det er nødvendigt at fremkomme også med de synspunkter i denne debat.

Med hensyn til offentliggørelsen af de to rapporter skal jeg gentage, at socialdemokratiet mener, at den højeste grad af åbenhed må etableres, og at det er monopollovens intentioner, at tilsynet skal træde i stedet, hvor en konkurrence ikke findes.

I april måned 1983 diskuterede vi spørgsmålet om offentliggørelsen af rapporten om discountbutikkerne. Jeg præciserede ved den lejlighed, at vi fandt det rigtigt, at rapporten blev offentliggjort i sin oprindelige form. På det tidspunkt havde ministeren streget i rap-